

بواسطه حضرت نیر و سینا
جناب آقا میرزا زمان خان علیه بهاء الله الأبھی

ای طالب حقیقت انسان جزء اعظم عالم وجود و ثمره شجره جهان شهود است نوعیت ابدیست و این حقیقت سرمدی او را بدایتی نه و نهایتی نیست آنچه حکمای فرنگ در نشو و نمای انسانی گویند که از عالم جماد و نبات و حیوانی آمده و بنشو و نما باین مقام رسیده اوهم است زیرا نوعیت قدیمست شاید در این کره ارض در بدایت بمنزله نطفه بوده بعد ترقی کرده و بمقام احسن الخالقین رسیده اما آن نطفه که بتدریج ترقی نموده نوع انسان بوده نه حیوان لهذا این نوع قدیمست و از اصل اشرف کائنات روی زمین هذا هو الحق و ما بعد الحق الا الضلال المبین لم یزل حق بوده و خلق تجدد یافته مانند آفتاب و شعاع خورشید بی نور ظلام دیجور است و سراج خاموش سزاوار کاشانه کور و علیک البهاء الأبھی

این سند از [کتابخانه مرجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۶ مه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر